

ГРЕТХЕНЪ

Нима не ще се съ нея той вѣнчай?

ЛИСХЕНЪ.

Той съ луда си глава?

Избѣга и се отърва.

Ще дири други.

ГРЕТХЕНЪ.

Туй не е добръ!

ЛИСХЕНЪ.

Да се вѣнчай? Тогазъ ще разбере!

Вѣнецъ момнитѣ ще разкъсатъ,

Моми съсъ пепель нейний прагъ ще рѣсятъ (отива си).

ГРЕТХЕНЪ (като си отива къмъ дома).

Напрѣдъ какъ безъ милостъ азъ корѣхъ,

Щомъ нѣкое момиче стори грѣхъ!

Отъ прошка никакъ не разбирахъ,

За хули думи не намирахъ;

И черното почерняхъ пакъ —

И все не бѣ ми черенъ черний мракъ!

И хвалѣхъ се и горда бѣхъ,

А днесъ сама си зная своя грѣхъ!

Но . . . всичко, що ме прѣлѣсти,

Бѣ мило, сладко! — Богъ ще ми прости.

